

๓๔

เหมือนดวงอาทิตย์

“เมื่อใดธรรมทั้งหลายปรากฏแก่พราหมณ์ ผู้มีความเพียรเพ่งอยู่ พราหมณ์นั้นย่อมกำจัดมืดเสียได้ ดำรงอยู่เหมือนดวงอาทิตย์อุทัยขึ้นมา กำจัดความมืด ทำอากาศให้สว่างฉะนั้น”

ธรรมทั้งหลายที่ปรากฏแก่พราหมณ์นั้น เราควรจะรู้ ธรรมอะไรที่ปรากฏแก่พราหมณ์นะ? และก็บอกลักษณะท่าทางไว้ให้เสร็จ เสมือนดวงอาทิตย์ขึ้นไปแล้วกำจัดความมืดทำอากาศให้สว่าง

นี่เป็นข้อใหญ่ใจความสำคัญนัก จะเอาธรรมตรงไหน? ดวงไหน? ขึ้นไหน? อันไหนกัน? ธรรมที่เกิดขึ้นแก่พราหมณ์นะ ถ้าว่าไม่รู้จักธรรมดวงนั้นฟังไปเถอะ ลัก ๑๐๐ ครั้งก็ไม่ได้เรื่อง ไม่ได้เรื่องได้ราวทีเดียว อุทานคาถานี้ลึกซึ้ง อยู่ไม่ใช่ของง่าย เผลอญจะต้องกล่าวไว้อย่า ไม่ได้กล่าวพิศดาร เรียกว่า อุทานคาถา

ธรรมที่ปรากฏแก่พราหมณ์นะ เป็นมนุษย์หญิงก็ดี ชายก็ดี ทั้งคฤหัสถ์ บรรพชิตไม่ว่า ที่ปรากฏอยู่บัดนี้มีธรรมบังเกิดขึ้นกับใจบ้างไหม? ที่ปรากฏอยู่ เสมอแนะ บางคนมีบางคนก็ไม่มี ที่ไม่มีนั้นเทียบด้วยคนตาบอด ที่ธรรมปรากฏขึ้นแล้วนะเทียบด้วยคนตาดี

เรื่องนี้พระองค์ทรงรับสั่งในเรื่องธรรมว่า ทิฏฐธมมสุขวิหารี **ธรรมเครื่อง อยู่เป็นสุขในปัจจุบันทันตาเห็น** ธรรมที่บังเกิดปรากฏอยู่กับตัวนะ พวกมีธรรมกาย มีธรรมปรากฏแก่ตัวเสมอ พวกไม่มีธรรมกายนานๆ จะปรากฏธรรมสักครั้งหนึ่ง ธรรมที่ปรากฏขึ้นนะประจำตัวเชียวนะ ติดอยู่กับใจของบุคคลนั้น สว่างไสว ถ้าปฏิบัติดีๆ เหมือนดวงอาทิตย์ในกลางวันเชียวนะ แจ่มจ้าอยู่เสมอ แต่ว่าใจ นั้นต้องจดอยู่กับธรรม

ถ้าว่าใจไม่จดกับธรรม หรือธรรมไม่ติดอยู่กับใจละก็ ความสว่างนั้นก็ หายไปเสีย เหมือนอย่างตามประทีปในเวลากลางวัน ประทีปอย่างย่อมๆ ความ

สว่างก็น้อย ประทีปนั้นขยายออกไปความสว่างก็ขยายออกไป อย่างนั้นแหละ
ฉันใด ธรรมก็หลายดวง สว่างต่างกันอย่างนั้นเหมือนกัน

จากพระธรรมเทศนาเรื่อง “อุทานคาถา”

๒๑ มีนาคม ๒๕๕๗